

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 657

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 octombrie 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 206 din 26 iunie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României.....	1-3	980.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe	6-9
Decizia nr. 207 din 28 iunie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă	4-6	981.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind valorificarea prin licitație a bunurilor aflate în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale.....	9-12
		982.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Protecție și Pază.....	13-16
			★	
			Rectificare.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 206

din 26 iunie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător

Paula C. Pantea — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din

domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României, excepție ridicată de Asociația Patronală de Cadastru și Geodezie din București în Dosarul nr. 1.540/2000 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 19 iunie 2001 în prezența reprezentantului autorului excepției și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 26 iunie 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.540/2000, **Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României**, excepție ridicată de Asociația Patronală de Cadastru și Geodezie din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 contravin următoarelor prevederi constituționale:

— art. 1 alin. (3), deoarece ordonanța criticată „înfrânge principiul statului de drept prin aceea că ea este contrară dispozițiilor art. 2 și art. 9 din Legea nr. 72/1996“;

— art. 16 alin. (1), privind egalitatea în drepturi;

— art. 53, referitor la contribuțiile financiare;

— art. 59 alin. (2), privind dreptul organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale la un loc de deputat;

— art. 114 alin. (1) coroborat cu art. 107 alin. (3), „deoarece, pe de o parte, se modifică o lege organică și anume Legea nr. 7/1996, iar, pe de altă parte, sunt încălcate limitele abilitării date prin Legea nr. 206/1999, întrucât prin ordonanța criticată se reglementează modul de constituire a unor surse extrabugetare pentru Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie“;

— art. 138 alin. (1), privind stabilirea taxelor și impozitelor numai prin lege.

Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ și-a exprimat opinia cu privire la constituționalitatea întregului articol 20 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000, deși autorul excepției a invocat neconstituționalitatea numai a literei b) din cadrul art. 20 alin. (1). Astfel instanța apreciază că nu se poate reține o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate, excepția de neconstituționalitate fiind considerată neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată este nefondată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă nici una dintre dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile autorului excepției și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, dispoziții care au următorul conținut: „*Persoanele autorizate sunt obligate să plătească Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie următoarele sume: [...]*”

b) o cotă de 5% din onorariile brute încasate ca urmare a desfășurării activităților de specialitate pentru care au fost autorizate.”

Dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate de textul de lege criticat sunt:

— Art. 1 alin. (3): „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.*”;

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 53: „*(1) Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.*”

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale.”;

— Art. 59 alin. (2): „*Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament au dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale. Cetățenii unei minorități naționale pot fi reprezentați numai de o singură organizație.*”;

— Art. 107 alin. (3): „*Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.*”;

— Art. 114 alin. (1): „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*”;

— Art. 138: „*(1) Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.*”

(2) Impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prin excepția de neconstituționalitate se susține că textul criticat încalcă Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, respectiv dispozițiile art. 1 lit. G pct. 3 referitoare la lucrări publice și amenajarea teritoriului. Astfel se arată că art. 20 alin. 1 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000, care stabilește plata către Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie

a unei cote de 5% din onorariile brute încasate de persoanele autorizate să realizeze și să verifice lucrările de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei, depășește limitele abilitării legislative — de a reglementa activitățile desfășurate de persoanele autorizate să execute lucrări de cadastru, geodezie și cartografie pe teritoriul României — și, prin urmare, nesocotește prevederile art. 107 alin. (3) din Constituție.

Excepția de neconstituționalitate este, sub acest aspect, neîntemeiată și urmează să fie respinsă. Curtea constată că prevederea din art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 nu încalcă limitele instituite prin art. 1 lit. G pct. 3 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și deci nici prevederile constituționale ale art. 107 alin. (3). În cadrul reglementării activității desfășurate de persoanele autorizate să execute lucrări de cadastru, geodezie și cartografie pe teritoriul României pot fi avute în vedere și aspecte de natură organizatorică, inclusiv instituirea unor cote procentuale, astfel cum este cea prevăzută de textul criticat.

II. Curtea constată că este neîntemeiată și susținerea autorului excepției potrivit căreia dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale prin raportare la prevederile art. 114 alin. (1) din Constituție, deoarece modifică prevederi dintr-o lege organică, și anume art. 9 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996), text potrivit căruia „*Finanțarea activității Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie [...] se asigură de la bugetul de stat [...]*”.

Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 a fost emisă în temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 lit. G pct. 3 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe. În art. 20 alin. (2) din ordonanță se menționează că sumele încasate de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, potrivit art. 20 alin. (1), obiect al excepției de neconstituționalitate, au regimul de venituri extrabugetare. Sub acest aspect Curtea reține că completarea unei surse bugetare printr-o sursă extrabugetară nu poate fi prin ea însăși neconstituțională.

Într-adevăr Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 este o lege organică, fiind adoptată cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituție, însă dispoziția cuprinsă în art. 9 din lege reglementează aspecte

ce țin de domeniul fiscal, care nu intră în sfera de reglementare a legilor organice, în condițiile art. 72 alin. (3) și ale art. 117 alin. (2) din Constituție. Faptul că dispoziția legală respectivă a fost cuprinsă, sub aspect tehnico-legislativ, în Legea nr. 7/1996 nu îi schimbă natura. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994, prin care s-a statuat că domeniile rezervate reglementării prin lege organică sunt limitativ prevăzute de Constituție și sunt de strictă interpretare. De aceea o lege organică, chiar dacă din motive de politică legislativă cuprinde și norme de natura legii ordinare, nu poate extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice și asupra acestor norme. Asemenea consecință este inadmisibilă, deosebirea dintre legea organică și cea ordinară fiind exclusiv de natură constituțională, nu legală.

În consecință, prevederile art. 9 din Legea nr. 7/1996 neavând caracterul unor norme de natura legii organice, rezultă că susținerea referitoare la neconstituționalitatea art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 prin raportare la prevederile art. 114 alin. (1) din Constituție este neîntemeiată.

III. Analizând critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prin textul de lege criticat a dispozițiilor constituționale ale art. 138 alin. (1), Curtea constată că nici aceasta nu poate fi primită. Cota de 5% prevăzută la art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 nu cade sub incidența prevederilor art. 138 alin. (1) din Constituție, care au în vedere impozitele, taxele și orice alte venituri bugetare, iar nu și pe cele extrabugetare, cum este cazul în speță.

IV. Curtea urmează, de asemenea, să respingă susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, text care stabilește egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, deoarece acest text constituțional se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor în raport cu prevederile legii, ceea ce a fost respectat prin ordonanța criticată.

V. În sfârșit, nu poate fi primită nici critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 53 și ale art. 59 alin. (2) din Constituție, deoarece acestea nu au relevanță în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României, excepție ridicată de Asociația Patronală de Cadastru și Geodezie din București în Dosarul nr. 1.540/2000 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207

din 28 iunie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999
privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole
sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Moldova — Bacău în Dosarul nr. 1.488/2000 al Tribunalului Brăila — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 203 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 5 martie 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 1.488/2000, **Tribunalul Brăila — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului, prin care terenurile agricole sau terenurile aflate sub luciul de apă sunt scoase din capitalul social, după ce prin Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 s-a prevăzut că aceste terenuri vor intra în capitalul social și dispozițiile acestei hotărâri și-au produs efectele, contravin prevederilor art. 41 din Constituție, provocând un prejudiciu prin diminuarea numărului de acțiuni la societatea comercială respectivă.

Tribunalul Brăila — Secția comercială, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece terenurile agricole aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute de art. 1 și 2. Prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999 s-a urmărit reglementarea situației juridice a terenurilor aflate în administrarea societăților agricole care urmează să se privatizeze. Actul normativ în discuție stabilește care terenuri intră în proprietatea societăților agricole, respectiv cele pentru care s-a obținut certificat de atestare a dreptului de proprietate și care nu pot face parte din capitalul social al societăților agricole. Statul a fost, până la apariția Legii nr. 1/2000, proprietarul terenurilor aflate în administrarea foștilor acționari, efectuând în această calitate acte de gestiune. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 este un act normativ de gestiune prin care a fost reglementată situația juridică a terenurilor proprietate a statului aflate în administrarea societăților agricole care urmează să fie privatizate. În consecință, prevederile art. 3 alin. (4) din această ordonanță nu încalcă prevederile art. 41 din Constituție și nu aduc atingere dreptului de proprietate asupra acțiunilor aferente valorii terenului, iar acțiunilor nu le cauzează nici un prejudiciu.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999, potrivit cărora terenurile agricole și terenurile aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale, prevăzute la art. 1 și 2 din această ordonanță de urgență, nu aduc atingere dreptului de proprietate privată garantat de art. 41 din Legea fundamentală, acestea concretizând opțiunea politicii statului în privința reformei economice și strategiei de privatizare. Textul criticat nu este neconstituțional nici din perspectiva aplicării acestor prevederi, prin care s-au putea ajunge la diminuarea capitalului social al societăților comerciale agricole ce au inclus în capitalul social valoarea terenurilor agricole aflate în administrare, deoarece nu există nici un temei legal pentru majorarea capitalului social al societăților comerciale agricole cu valoarea acestor terenuri. Se mai arată că Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 privind stabilirea valorii de patrimoniu a terenurilor agricole în vederea aplicării art. 36 și 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, invocată în susținerea excepției de neconstituționalitate, cuprinde dispoziții privind majorarea capitalului

social al societăților comerciale cu valoarea terenurilor aflate în proprietatea acestora. În consecință, aceste dispoziții nu pot constitui temeiul legal pentru majorarea capitalului social al societăților agricole cu valoarea terenurilor agricole aflate în exploatarea acestora, a căror situație juridică nu a fost clarificată. De asemenea, Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 stabilește valoarea de patrimoniu a terenurilor agricole în vederea aplicării art. 36 și 38 din Legea nr. 18/1991 și reglementează dreptul persoanelor ale căror terenuri agricole au fost trecute în proprietate de stat și se află în administrarea unităților agricole de stat, reorganizate în societăți comerciale agricole, la un număr de acțiuni determinat în funcție de valoarea medie a unui hectar de teren echivalent. Cu privire la aceste terenuri, Legea privatizării nr. 58/1991 stabilește, prin art. 75 că din masa capitalului social al societății comerciale, supus distribuirii către Fondul Proprietății Private și Fondul Proprietății de Stat, se exclude capitalul aferent acțiunilor emise în condițiile prevăzute la art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991. Deci nici valoarea terenurilor agricole aparținând persoanelor fizice cărora li s-a stabilit calitatea de acționar în temeiul art. 36 și 38 din Legea nr. 18/1991 nu a fost inclusă în capitalul supus distribuirii către Fondul Proprietății de Stat și Fondul Proprietății Private. Astfel dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999, potrivit căreia terenurile agricole și terenurile aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 din același act normativ, nu aduc atingere dreptului de proprietate privată garantat de art. 41 din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 13 decembrie 1999, dispoziții care au următorul cuprins: *„Terenurile agricole și terenurile aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2.”*

Art. 1 din ordonanță prevede: *„Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul juridic privind privatizarea societăților comerciale agricole, care dețin în exploatare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, constituite în conformitate cu prevederile Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, precum și regimul concesiunii terenurilor proprietate publică și privată a statului, aflate în exploatarea*

acestor societăți.” Totodată art. 2 din aceeași ordonanță precizează: *„Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și societăților comerciale rezultate din divizarea sau fuziunea societăților comerciale menționate la art. 1, care dețin în exploatare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 41 din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 41: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu o dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(5) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(6) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(7) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(8) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999, prin raportare la art. 41 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, și anume prin Decizia nr. 206 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 13 decembrie 2000, statuând în sensul constituționalității acestor dispoziții legale. De asemenea, prin Decizia nr. 203 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 5 martie 2001, respingând excepția de neconstituționalitate a acelorași dispoziții legale, Curtea a reținut că „textul de lege criticat nu afectează dreptul de proprietate al vreunui titular”, deoarece un pachet de acțiuni „conferă un drept de creanță asupra patrimoniului societății comerciale, iar nu un drept de proprietate asupra bunurilor acesteia”. Curtea nu poate primi nici susținerea că autorul excepției suferă o pagubă materială prin diminuarea valorii acțiunilor datorită neincluzerii în capitalul social a terenurilor agricole. Potrivit prevederilor Legii privatizării nr. 58/1991, *„acțiunile corespunzătoare capitalului social al fiecărei societăți comerciale au fost repartizate procentual între Fondul Proprietății de Stat și fostele Fonduri ale Proprietății Private, antecesorii Societăților de Investiții Financiare. Repartizarea procentuală a acțiunilor societăților comerciale rămâne identică, indiferent de orice modificare a valorii capitalului social”.*

Așa fiind și întrucât nu au intervenit împrejurări noi de natură să modifice această jurisprudență, Curtea Constituțională urmează să respingă excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, cu raportare la prevederile art. 41 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198 din 10 decembrie 1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, ridicată de Societatea de Investiții Financiare Moldova — Bacău în Dosarul nr. 1.488/2000 al Tribunalului Brăila — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

G U V E R N U L R O M Ă N I E I

H O T Ă R Ă R E

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 1 lit a) și ale art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată și modificată prin Legea nr. 28/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În aplicarea prezentei hotărâri Serviciul de Informații Externe emite norme metodologice în termen de

45 de zile de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Prezenta hotărâre va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Directorul Serviciului de Informații Externe,
Marcel Alexandru

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

REGULAMENT**privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Bunurile scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe, pot fi valorificate în starea fizică în care se află sau ca materiale și piese rezultate în urma dezmembrării lor, astfel:

a) prin licitație;

b) prin valorificare directă fără organizare de licitație, în cazul în care producătorul sau alt ofertant acceptă schimbarea bunului cu altul nou având aceiași parametri sau în alte situații aprobate de directorul Serviciului de Informații Externe;

c) prin transmitere fără plată la alte instituții publice, în condițiile legii.

(2) Modalitatea de valorificare se aprobă de directorul Serviciului de Informații Externe, la propunerea structurilor cu atribuții de înzestrare.

Art. 2. — În sensul prezentului regulament, prin *bunuri* se înțelege produsele, echipamentele și orice alte obiecte, de orice fel și cu orice fel de descriere, cu excepția clădirilor și a terenurilor.

Art. 3. — Fac obiectul valorificării bunurile:

— cu resursele de funcționare (ani, ore, km etc.) îndeplinite și care pentru refacerea resurselor necesită cheltuieli mai mari de 60% din valoarea de înlocuire;

— cu resursele de funcționare (ani, ore, km etc.) neîndeplinite, dacă acestea nu mai sunt necesare instituției, dacă sunt excedentare sau dacă Serviciul de Informații Externe nu mai are dreptul să le folosească, dar care pot fi folosite în continuare de către alte persoane juridice sau fizice;

— care nu au putut fi împrăpătate sau când păstrarea lor în depozite ar duce la deprecierea sau stări periculoase de orice fel, stabilite prin analize și încercări în laboratoare și în poligoane specializate, potrivit normelor care vor fi emise de ministere;

— rezultate din dezmembrări, delaborări sau cele reziduale în urma tragerilor.

Art. 4. — Bunurile care implică apărarea țării, ordinea publică și siguranța națională, de natura armamentului, tehnicii de luptă, mijloacelor și instalațiilor speciale, precum și cele care, datorită caracteristicilor specifice, nu pot fi folosite în mod curent în alte sectoare de activitate pot fi valorificate la intern sau extern prin agenții economici acreditați în producția și comercializarea unor asemenea bunuri, pe baza prețurilor negociate între părți.

Art. 5. — Deșeurile rezultate în urma delaborărilor se pot valorifica prin agenți economici români producători de muniții, prin negocierea prețului.

Art. 6. — Bunurile aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe, defazefectate de dotarea specific militară, precum și cele care pot fi folosite în mod curent în alte sectoare de activitate pot fi valorificate prin licitație publică deschisă cu strigare.

Art. 7. — (1) Pentru bunurile a căror valorificare a fost aprobată se interzice efectuarea oricăror lucrări ce necesită consum de manoperă și materiale pentru schimbarea stării tehnice în care se aflau la data întocmirii proceselor verbale de scoatere din funcțiune.

(2) Pentru bunurile propuse a fi valorificate nedezmembrate, precum și pentru materialele sau piesele rezultate în urma dezmembrării Serviciul de Informații Externe va publica anunțurile de vânzare într-o publicație cu circulație la nivel național, cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită pentru licitație.

Art. 8. — Anunțul privind vânzarea prin licitație va conține următoarele informații:

a) denumirea și adresa structurii organizatoare a licitației, precum și locul unde pot fi văzute bunurile scoase din funcțiune sau, după caz, materialele și piesele care fac obiectul licitației;

b) adresa, data și ora ținerii licitației pentru vânzarea bunurilor, precum și datele de desfășurare a următoarelor licitații în caz de neajudecare;

c) numărul de telefon sau de fax la care se pot obține informații despre bunurile ce fac obiectul licitației, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească eventualii achizitori pentru a fi admiși la licitație;

d) prețul de pornire a licitației;

e) cota garanției de participare la licitație.

Art. 9. — La licitațiile pentru vânzarea bunurilor scoase din funcțiune sau, după caz, a materialelor ori pieselor rezultate în urma dezmembrării acestora poate participa orice persoană fizică sau juridică care prezintă până la data ținerii ședinței de licitație următoarele documente:

a) chitanța de achitare a taxei de participare la licitație, eliberată de casieria structurii organizatoare;

b) copie de pe certificatul de înmatriculare la registrul comerțului și de pe codul fiscal pentru persoane juridice române sau copie de pe actul de identitate pentru persoanele fizice;

c) dovada privind depunerea garanției de participare la licitație.

CAPITOLUL II**Evaluarea bunurilor**

Art. 10. — Evaluarea bunurilor propuse pentru valorificare prin vânzare se face de către o comisie de evaluare numită prin ordin al ordonatorului principal de credite, compusă din 3—5 membri, din care în mod obligatoriu vor face parte un reprezentant al structurii financiar-contabile și un reprezentant al structurii logistice.

Art. 11. — (1) Comisia de evaluare astfel constituită întocmește un raport de evaluare a bunurilor care urmează să fie valorificate și propune prețul acestora. Prețul inițial de vânzare și, după caz, prețurile diminuate vor fi aprobate de ordonatorul principal de credite.

(2) La evaluarea bunurilor se vor avea în vedere procedura și criteriile stabilite prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe, precum și prețul pieței pentru bunuri de același fel.

CAPITOLUL III**Organizarea și desfășurarea licitațiilor**

Art. 12. — (1) Licitațiile se organizează de către structura stabilită prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

(2) Locul de desfășurare a licitației se va stabili de organizatorul acesteia, în funcție de dispunerea structurilor

gestionare ale bunurilor materiale și de cheltuielile ocazionate de această activitate.

Art. 13. — (1) Structura organizatoare numește prin ordin de zi pe unitate, cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii licitației, comisia de licitație formată din minimum 3 membri, cu următoarea componență:

- președintele și secretarul comisiei de licitație, din partea structurii care organizează vânzarea prin licitație;
- alți reprezentanți, ca membri în comisia de licitație, care trebuie să fie specialiști cu experiență profesională în domeniu și cu probitate morală.

(2) Nu pot face parte din comisia de licitație membrii comisiei de evaluare.

Art. 14. — Nu pot participa la licitație în calitate de cumpărător membrii comisiilor de evaluare și ai comisiilor de licitație și nici soțul (soția), frații (surorile), copiii, părinții, socrii sau cumnații acestor membri.

Art. 15. — (1) Garanția de participare la licitație va fi stabilită de comisia de licitație, va reprezenta 5—10% din valoarea bunurilor și va fi depusă în contul Serviciului de Informații Externe ori va fi plătită la casieria acestuia cu cel puțin 3 zile lucrătoare înaintea desfășurării licitației.

(2) Garanția de participare se returnează participanților care nu și-au adjudecat bunul material licitat.

Art. 16. — (1) Organizatorul licitației întocmește următoarele documente:

- a) caietul de sarcini;
- b) fișa tehnică a bunului scos din funcțiune, întocmită de structura gestionară;
- c) raportul de evaluare;
- d) tabelul cuprinzând persoanele care participă la licitație, întocmit de către comisia de licitație pe baza documentelor, a taxei de participare și a garanției;

e) anunțul publicitar.

(2) Caietul de sarcini va cuprinde:

- a) obiectul licitației;
- b) cantitatea oferită;
- c) prețul de începere a licitației, precum și valoarea salturilor de supralicitare;
- d) modalitățile de plată;
- e) termenul limită de prezentare a documentelor de către licitatori;
- f) data și locul de desfășurare a licitației;
- g) modul de desfășurare a licitației;
- h) cuantumul garanției care trebuie să fie depusă de solicitanții pentru a fi admiși la licitație;
- i) modelul de contract (ca anexă);
- j) o declarație a licitatorului privind acceptarea modelului de contract;

k) clauzele asigurătorii privind:

— pierderea garanției de participare la licitație, în cazul în care câștigătorul licitației renunță la cumpărarea bunului și refuză semnarea contractului de vânzare-cumpărare;

— neadmiterea la licitație a persoanelor care nu prezintă toate documentele sau care prezintă documente incomplete;

l) alte condiții și precizări pe care comisia de licitație consideră că este necesar să le introducă.

Art. 17. — Caietul de sarcini și fișa tehnică se pun la dispoziție solicitanților, contra cost, cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de desfășurarea licitației.

Art. 18. — Persoana care a achiziționat caietul de sarcini, denumită în continuare *licitator*, are dreptul să examineze instrucțiunile, formularele, termenii și specificațiile din documentele licitației, iar în cazul în care are nevoie de lămuriri în legătură cu documentele prezentate, le solicită în scris organizatorului licitației. Acesta va răspunde în

scris la toate solicitările primite, înainte de termenul limită de depunere a documentelor de către licitatori.

Art. 19. — (1) Organizatorul licitației poate aduce modificări documentelor licitației, din proprie inițiativă sau ca urmare a solicitărilor licitatorilor.

(2) Modificările la documentele licitației vor fi notificate în scris tuturor licitatorilor, prin telex sau fax, cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de termenul limită de depunere a documentelor.

(3) Omiterea vreunei informații în documentele licitației sau prezentarea unor documente necorespunzătoare față de cele stabilite prin caietul de sarcini determină descalificarea licitatorului respectiv.

Art. 20. — Comisia de licitație va analiza documentele prezentate, cu două zile înainte de începerea licitației, și va întocmi lista cuprinzând ofertanții acceptați, excluzându-i de la participare pe cei care nu au îndeplinit condițiile sau care nu au prezentat, în totalitate și la termenul stabilit, documentele cerute prin caietul de sarcini. Cu această ocazie comisia de licitație va verifica:

- dosarele cu documentele licitației;
- dacă publicitatea s-a făcut în mod corespunzător;
- documentele privind calificarea participanților la licitație, cerute prin caietul de sarcini.

Art. 21. — Licitatorilor care prezintă chitanțele de plată a garanției și a taxei de participare la licitație li se va permite examinarea amănunțită a bunurilor materiale, fără punerea în funcțiune sau fără efectuarea probelor de rulaj (nu se admit consumuri de energie, de carburanți și lubrifianti sau de piese de schimb și materiale).

Art. 22. — (1) Licitațiile se desfășoară sub conducerea comisiei de licitație.

(2) Ședința de licitație este condusă de președintele comisiei de licitație.

(3) În ziua și la ora stabilite pentru începerea licitației, în cazul în care sunt minimum 2 participanți, președintele comisiei de licitație anunță obiectul licitației, face prezența participanților și constată dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru desfășurarea acesteia. Președintele anunță prețul inițial de vânzare de la care pornește strigarea, cu precizarea salturilor de supralicitare stabilite de comisia de licitație.

(4) Participanții la licitație vor prezenta oferta de preț prin strigări. Oferta trebuie să respecte condițiile de salt precizate la deschiderea licitației. Președintele comisiei de licitație anunță cu glas tare și clar suma oferită de licitator.

(5) Dacă la a treia strigare a ultimei oferte nu se strigă o sumă mai mare, președintele comisiei de licitație anunță adjudecarea licitației în favoarea participantului care a oferit ultima sumă.

(6) Licitația se declară închisă după anunțarea verbală a câștigătorului de către președintele comisiei de licitație și după întocmirea procesului-verbal, care se semnează de membrii comisiei de licitație și de participanții la licitație.

(7) Procesul-verbal al licitației, împreună cu documentele privind organizarea și desfășurarea acesteia, se arhivează și se păstrează timp de 10 ani la sediul structurii organizatoare a licitației, iar un exemplar se va trimite structurii gestionare, constituind baza legală a încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Art. 23. — Participanții la licitație pot formula contestații în cazul în care consideră că nu s-au respectat dispozițiile legale și precizările din caietul de sarcini referitoare la organizarea și desfășurarea licitației. Contestațiile se depun la sediul structurii organizatoare a licitației, în termen de două zile lucrătoare de la încheierea acesteia.

Art. 24. — Structura organizatoare a licitației este obligată să soluționeze contestația în termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea acesteia și să comunice rezultatul în scris. În acest sens va fi numită o comisie formată din 2—4 membri, alții decât cei care fac parte din comisia de licitație.

Art. 25. — (1) În maximum 10 zile lucrătoare de la adjudecare sau de la soluționarea contestațiilor persoana căreia i s-a adjudecat bunul licitat va semna contractul de vânzare-cumpărare și va achita prețul acestuia.

(2) Dacă persoana renunță la cumpărarea bunului sau dacă nu se prezintă în termen de 10 zile lucrătoare pentru semnarea contractului de vânzare-cumpărare, pierde garanția depusă.

Art. 26. — (1) În cazul în care nu s-au prezentat minimum 2 participanți la licitație sau dacă nici un ofertant dintre cei prezenți nu a oferit cel puțin prețul de pornire, comisia de licitație va încheia un proces-verbal de constatare, urmând ca licitația să se repete. Repetarea licitației se va face numai după trecerea a cel puțin 15 zile lucrătoare de la data precedentei licitații, iar noul preț de pornire, diminuat potrivit normelor aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe, va fi aprobat de ordonatorul principal de credite.

(2) În cazul în care nici de această dată nu se prezintă la licitație minimum 2 participanți și nu se ofertă cel puțin prețul de pornire, licitația se va relua după cel puțin 15 zile lucrătoare, iar prețul va fi diminuat cu aprobarea ordonatorului principal de credite. Procentul de diminuare va fi stabilit prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

(3) În situația în care după a treia licitație nu a fost oferit cel puțin prețul de pornire a licitației, bunurile se vor valorifica conform celorlalte modalități prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu

privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată și modificată prin Legea nr. 28/2001, precum și la art. 9 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrosătarea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale, aprobată prin Legea nr. 50/1999, cu modificările ulterioare.

(4) Procedurile de valorificare prin selecție de oferte sau prin negociere directă pot fi stabilite prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

Art. 27. — (1) Bunurile care nu au fost vândute prin licitație, selecție de oferte sau prin negociere directă, care nu au fost schimbate cu altele noi având aceiași parametri ori care nu au fost transmise fără plată altor instituții publice, în condițiile legii, pot fi valorificate nedezmembrate, cu aprobarea ordonatorului principal de credite, prin agenți economici care au ca obiect de activitate achiziționarea de materiale refofosibile.

(2) Prețul de valorificare se stabilește prin negociere directă, urmând ca acesta să se consemneze într-un proces-verbal de negociere.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 28. — Bunurile materiale de natura mijloacelor și/sau instalațiilor specifice activității Serviciului de Informații Externe, scoase din funcțiune sau declasate, nu fac obiectul valorificării conform prevederilor prezentului regulament, ele urmând să fie casate potrivit normelor aprobate prin ordin al conducătorului acestei instituții.

Art. 29. — Taxa de participare la licitație se determină astfel încât să nu depășească cheltuielile ocazionate de organizarea și desfășurarea licitației.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind valorificarea prin licitație a bunurilor aflate în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. a) și ale art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată și modificată prin Legea nr. 28/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind valorificarea prin licitație a bunurilor aflate în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În aplicarea prezentei hotărâri Serviciul de Telecomunicații Speciale emite norme metodologice în

termen de 45 de zile de la publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Prezenta hotărâre va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Tudor Tănase

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

REGULAMENT**privind valorificarea prin licitație a bunurilor aflate în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Bunurile aflate în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, scoase din funcțiune potrivit reglementărilor în vigoare, pot fi valorificate în starea fizică în care se află sau ca materiale și piese rezultate în urma dezmembrării lor.

Art. 2. — Prin *bunuri scoase din funcțiune*, în sensul prezentului regulament, se înțelege mijloacele fixe scoase din funcțiune care mai pot fi folosite, obiectele de inventar și materialele rezultate în urma dezmembrării mijloacelor fixe scoase din funcțiune în starea în care se află, cu excepția mijloacelor fixe care aparțin domeniului public al statului, precum și cu excepția clădirilor și a terenurilor.

Art. 3. — Fac obiectul valorificării următoarele bunuri:

a) mijloacele fixe scoase din funcțiune, cu resursele de funcționare îndeplinite sau neîndeplinite, care mai pot fi folosite și care nu mai sunt necesare Serviciului de Telecomunicații Speciale;

b) mijloacele fixe scoase din funcțiune, cu resursele de funcționare neîndeplinite, în stare de nefuncționare, care pentru repunere în stare de funcționare (reparare) necesită cheltuieli mai mari de 60% din valoarea lor de înlocuire;

c) care nu au putut fi împrăștiate sau a căror păstrare în depozite ar duce la deprecieri sau stări periculoase de orice fel, stabilite prin analize și încercări în laborator;

d) obiectele de inventar și materialele rezultate în urma dezmembrării mijloacelor fixe scoase din funcțiune, declarate sau propuse pentru casare;

e) rezultate în urma casării bunurilor prevăzute la art. 2.

Art. 4. — Pentru bunurile a căror valorificare a fost aprobată se interzice efectuarea oricăror lucrări ce necesită consum de manoperă și materiale din fondurile Serviciului de Telecomunicații Speciale pentru schimbarea stării tehnice în care se aflau la data întocmirii procesului-verbal de scoatere din funcțiune.

Art. 5. — Bunurile prevăzute la art. 3, aflate în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, care pot fi folosite în mod curent în alte sectoare de activitate din afara sistemului național de apărare, precum și cele dezafectate de dotarea specific militară pot fi valorificate prin licitație publică deschisă cu strigare.

Art. 6. — (1) Bunurile care implică apărarea țării, ordinea publică și siguranța națională, de natura armamentului, tehnicii de luptă, mijloacelor și instalațiilor speciale, precum și cele care, datorită caracteristicilor specifice, nu pot fi folosite în mod curent în alte sectoare de activitate din afara sistemului național de apărare pot fi valorificate la intern către agenții economici acreditați în comercializarea unor asemenea bunuri, prin selecție de oferte sau prin negociere directă.

(2) Procedura prin selecție de oferte se aplică în situația în care se prezintă cel puțin 2 agenți economici acreditați în comercializarea bunurilor respective.

(3) Procedura prin negociere directă se aplică în situația în care se prezintă un singur agent economic acreditat în comercializarea bunurilor respective.

(4) Deșeurile rezultate în urma delaborărilor pot fi valorificate prin agenți economici români producători de muniții, prin negocierea prețului.

Art. 7. — La licitațiile pentru vânzarea bunurilor poate participa orice persoană fizică sau juridică care prezintă până la data desfășurării ședinței de licitație următoarele documente:

a) chitanța de achitare a cotei de cheltuieli de participare la licitație, eliberată de casieria unității organizatoare;

b) copie de pe certificatul de înmatriculare la registrul comerțului și de pe codul fiscal, pentru persoanele juridice române, sau copie de pe actul de identitate pentru persoanele fizice;

c) dovada privind depunerea garanției de participare la licitație.

CAPITOLUL II**Evaluarea bunurilor**

Art. 8. — (1) Bunurilor materiale disponibilizate, propuse a fi valorificate prin vânzare la licitație, li se va stabili valoarea de către o comisie de evaluare compusă din 3—5 membri, numită prin ordin al șefului unității organizatoare a licitației.

(2) Din comisia de evaluare fac parte în mod obligatoriu conducătorul compartimentului de specialitate, reprezentantul compartimentului financiar-contabil, precum și alți specialiști.

Art. 9. — (1) Comisia de evaluare întocmește un raport de evaluare a bunurilor materiale care urmează să fie valorificate, în care se va stabili prețul inițial de vânzare și, după caz, prețurile diminuate, care vor fi avizate de șeful unității organizatoare a licitației și vor fi aprobate de ordonatorul principal de credite, după ce au fost vizate pentru controlul financiar preventiv propriu.

(2) La evaluarea bunurilor se va avea în vedere metodologia stabilită prin ordin al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și prețul pieței la bunuri de același fel.

CAPITOLUL III**Organizarea și desfășurarea licitațiilor**

Art. 10. — (1) Pentru bunurile propuse a fi valorificate nedezmembrate, precum și pentru materialele sau piesele rezultate în urma dezmembrării, al căror preț inițial de vânzare este de peste 10.000.000 lei, structurile abilitate prin ordin al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale vor publica anunțurile de vânzare prin licitație într-o publicație cu circulație la nivel național, cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită pentru licitație.

(2) Publicitatea vânzării se face și prin afișare de către unitățile militare gestionare la sediul propriu, precum și la sediul administrației publice locale în a cărei rază teritorială funcționează, cu 15 zile înainte de desfășurarea licitației.

(3) Pentru bunurile propuse a fi valorificate nedezmembrate, precum și pentru materialele sau piesele rezultate în

urma dezmembrării, al căror preț inițial de vânzare este sub 10.000.000 lei, unitățile militare gestionare vor face publică data stabilită pentru licitație numai prin afișarea anunțului de vânzare la sediul propriu, precum și la sediul autorității administrației publice locale în a cărei rază teritorială funcționează, cu 15 zile înainte de desfășurarea licitației.

Art. 11. — Anunțul privind vânzarea prin licitație publică deschisă cu strigare cuprinde:

a) denumirea și adresa unității organizatoare a licitației, precum și locul unde pot fi văzute bunurile care fac obiectul licitației;

b) adresa, data și ora ținerii licitației, precum și datele de desfășurare a următoarelor licitații în caz de neajudecare;

c) numărul de telefon sau de fax la care se pot obține informații despre bunurile care fac obiectul licitației, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească eventualii achizitori pentru a fi admiși la licitație;

d) prețul de pornire a licitației;

e) cota de cheltuieli de participare la licitație;

f) cuantumul garanției de participare la licitație.

Art. 12. — (1) Licitațiile se organizează de către unitățile centrale, organe de înzestrare pentru toate bunurile de resortul lor aprobate să fie valorificate prin vânzare, scop în care acestea numesc prin ordin de zi pe unitate, cu cel puțin 30 de zile înainte de data organizării licitației, comisia de licitație formată din 5—7 membri, cu următoarea componență:

a) președinte — reprezentantul unității centrale care organizează licitația;

b) secretar — reprezentantul unității deținătoare a bunului;

c) membri:

— șeful compartimentului financiar-contabil al unității deținătoare a bunurilor;

— cel puțin câte un specialist din unitatea centrală și din unitatea deținătoare;

— un jurist (consilier juridic).

(2) Membrii comisiei de evaluare nu pot face parte din comisia de licitație.

(3) Locul de desfășurare a licitației se stabilește de organizatorul acesteia, în funcție de dispunerea unităților militare gestionare ale bunurilor și de cheltuielile ocazionate de această activitate.

Art. 13. — (1) Garanția de participare la licitație, stabilită de comisia de licitație, va reprezenta 5—10% din valoarea bunurilor și va fi depusă în contul unității militare organizatoare a licitației ori va fi plătită la casieria acestei unități cu cel puțin 3 zile lucrătoare înaintea desfășurării licitației.

(2) Nu sunt admise la licitație persoanele fizice sau juridice care nu au depus garanția de participare la licitație solicitată de organizatorul licitației.

(3) Garanția de participare la licitație se returnează persoanelor cărora nu li s-a adjudecat bunul licitat.

Art. 14. — Nu pot participa la licitație în calitate de cumpărător membrii comisiei de evaluare, ai comisiei de licitație și nici soțul (soția), frații (surorile), copiii, părinții, socrii sau cumnații acestor membri.

Art. 15. — (1) Organizatorul licitației întocmește următoarele documente:

a) caietul de sarcini;

b) fișa tehnică a bunului scos din funcțiune, pe baza celei întocmite de unitatea militară gestionară;

c) raportul de evaluare;

d) tabelul cuprinzând persoanele care participă la licitație; în tabelul întocmit de comisia de licitație se vor înscrie persoanele care au depus taxa de participare, garanția și celelalte documente solicitate de organizatorul licitației;

e) anunțul publicitar.

(2) Caietul de sarcini cuprinde:

a) obiectul licitației;

b) cantitatea oferită;

c) prețul de începere a licitației, precum și valoarea salturilor de supralicitare;

d) modalitățile de plată;

e) termenul limită de prezentare de către licitatori a documentelor prevăzute la art. 7;

f) data și locul de desfășurare a licitației;

g) modul de desfășurare a licitației;

h) cuantumul garanției care trebuie să fie depusă de către solicitanți pentru a fi admiși la licitație și locul de depunere a acesteia;

i) modelul de contract (ca anexă);

j) modelul declarației licitatorului privind acceptarea proiectului de contract;

k) clauze asigurătorii privind:

— pierderea garanției de participare la licitație, în cazul în care câștigătorul licitației renunță la cumpărarea bunului și refuză semnarea contractului de vânzare-cumpărare;

— neadmiterea la licitație a persoanelor care nu prezintă toate documentele sau care prezintă documente incomplete;

l) alte condiții și precizări pe care comisia de licitație consideră că este necesar să le introducă.

Art. 16. — Caietul de sarcini și fișa tehnică se pun la dispoziție solicitanților, contra cost, cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de desfășurarea licitației.

Art. 17. — Licitatorul examinează documentele licitației și, dacă are nevoie de date suplimentare, le solicită în scris organizatorului licitației care va răspunde în scris la toate solicitările primite, cu cel puțin 5 zile înainte de termenul limită de depunere a documentelor de către licitatori.

Art. 18. — (1) Organizatorul licitației poate aduce modificări documentelor licitației, din proprie inițiativă sau ca urmare a solicitării licitatorilor.

(2) Modificările la documentele licitației vor fi notificate în scris tuturor licitatorilor, prin telex sau prin fax, cu cel puțin 5 zile înainte de termenul limită de depunere a documentelor.

(3) Omiterea vreunei informații din documentele licitației sau prezentarea unor documente necorespunzătoare față de cele stabilite prin caietul de sarcini determină descalificarea licitatorului respectiv.

(4) Documentele licitației vor fi puse la dispoziție persoanelor juridice și fizice interesate, contra cost, sub forma unei cote de cheltuieli de participare la licitație. În această sumă se includ valoarea caietului de sarcini și a fișei tehnice, precum și cheltuielile de organizare și desfășurare a licitației.

Art. 19. — Comisia de licitație analizează documentele prezentate, cu două zile înainte de începerea licitației, și

va întocmi lista cuprinzând ofertanții acceptați, excluzându-i de la participare pe cei care nu au îndeplinit condițiile sau care nu au prezentat, în totalitate și la termenul stabilit, documentele cerute prin caietul de sarcini. Cu această ocazie comisia de licitație verifică dosarele cu documentele licitației și dacă publicitatea s-a făcut conform prevederilor prezentului regulament.

Art. 20. — Solicitanților care prezintă chitanțele de plată a garanției și a taxei de participare la licitație li se va permite examinarea amănunțită a bunurilor materiale fără punerea în funcțiune sau fără efectuarea probelor de rulaj (nu se admit consumuri de energie, de carburanți și lubrifianți sau piese de schimb și materiale).

Art. 21. — (1) La data și ora stabilite pentru începerea licitației președintele comisiei de licitație, în cazul în care sunt minimum 2 participanți, anunță obiectul licitației, face prezența participanților și constată dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru desfășurarea acesteia.

(2) Desfășurarea în continuare a licitației se face astfel:

a) președintele comisiei de licitație anunță prețul inițial de vânzare de la care pornește strigarea, cu precizarea salturilor de supralicitare stabilite de comisia de licitație;

b) participanții la licitație prezintă oferta de preț prin strigări, respectând condițiile de salt precizate la deschiderea licitației;

c) președintele comisiei de licitație anunță cu glas tare și clar suma oferită de licitant;

d) dacă la a treia strigare a ultimei oferte nu se strigă o sumă mai mare, președintele comisiei de licitație anunță adjudecarea licitației în favoarea participantului care a oferit ultima sumă;

e) licitația se declară închisă după anunțarea verbală a câștigătorului de către președintele comisiei de licitație și după întocmirea procesului-verbal care se semnează de membrii comisiei de licitație și de participanții la licitație.

(3) Procesul-verbal al licitației, împreună cu documentele privind organizarea și desfășurarea acesteia, se arhivează și se păstrează timp de 10 ani la sediul unității militare gestionare, constituind baza legală a încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

(4) După terminarea operațiunii întreaga documentație va sta la baza activității de scădere din evidența cantitativ-valorică a bunurilor și de înregistrare în contabilitate a veniturilor obținute.

Art. 22. — În termen de 24 de ore de la încheierea licitației participanții pot depune contestații la sediul unității militare organizatoare, în cazul în care consideră că nu s-au respectat dispozițiile legale și precizările din caietul de sarcini referitoare la organizarea și desfășurarea licitației.

Art. 23. — Unitatea organizatoare a licitației este obligată să soluționeze contestația în termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea acesteia și să comunice rezultatul în scris tuturor participanților la licitație. Analiza contestației se face de o comisie numită de șeful unității organizatoare, compusă din 2—4 membri, alții decât cei care au făcut parte din comisia de licitație.

Art. 24. — (1) În maximum 10 zile lucrătoare de la adjudecare sau de la soluționarea contestațiilor persoana căreia i s-a adjudecat bunul licitat este obligată să semneze contractul de vânzare-cumpărare și să achite prețul acestuia.

(2) Dacă persoana care a câștigat licitația renunță la cumpărarea bunului licitat sau dacă nu se prezintă în

termenul prevăzut la alin. (1) pentru semnarea contractului de vânzare-cumpărare, pierde garanția depusă.

Art. 25. — (1) În cazul în care nu s-au prezentat minimum 2 participanți la licitație sau dacă nici un ofertant din cei prezenți nu a oferit cel puțin prețul de pornire, licitația se va repeta, încheindu-se proces-verbal de constatare.

(2) Repetarea licitației se face după cel puțin 15 zile calendaristice de la data precedentei licitații, iar noul preț de pornire diminuat va fi aprobat de ordonatorul principal de credite.

(3) În cazul în care nici de această dată nu se prezintă la licitație minimum 2 participanți sau nu se oferă cel puțin prețul de pornire, licitația se va relua după cel puțin 15 zile lucrătoare, iar prețul va fi diminuat cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

(4) În situația în care după a treia licitație nu a fost oferit prețul de pornire a licitației, bunurile se vor valorifica conform art. 1 lit. b) și c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată și modificată prin Legea nr. 28/2001.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 26. — Pentru bunurile disponibilizate care nu au putut fi valorificate prin licitație, selecție de oferte sau prin negociere directă se vor aplica procedurile:

a) valorificare directă, în cazul în care producătorul sau alt ofertant acceptă schimbarea bunului cu altul nou având aceiași parametri sau în alte situații aprobate de directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale, la propunerea prim-adjunctului acestuia;

b) transmitere fără plată altor instituții publice, în condițiile legii.

Art. 27. — Bunurile care nu au putut fi valorificate prin procedurile prevăzute la art. 5, 6, la art. 25 alin. (4) și la art. 26 pot fi declassate și casate în condițiile legii.

Art. 28. — Aparatura de secretizare scoasă din funcțiune sau declassată nu face obiectul valorificării conform prevederilor prezentului regulament, ea urmând să fie casată.

Art. 29. — (1) Materialele refofosibile și deșeurile rezultate în urma casării bunurilor, care nu au putut fi valorificate prin licitație din lipsă de cumpărători sau în legătură cu care ordonatorul de credite în gestiunea căruia se află bunurile respective a decis pe propria răspundere că nu se justifică economic organizarea de licitații, se valorifică prin agenți economici care au ca obiect de activitate achiziționarea de materiale refofosibile, prin oferte de preț negociabile. Negocierile de preț se vor consemna într-un proces-verbal.

(2) Materialele și piesele rezultate în urma casării bunurilor, care nu au putut fi valorificate conform prevederilor alin. (1), vor fi distruse în prezența comisiei de casare, rezultatul fiind consemnat într-un proces-verbal.

Art. 30. — Sumele obținute în urma organizării licitațiilor de valorificare a bunurilor scoase din funcțiune vor fi reținute integral de Serviciul de Telecomunicații Speciale și li se va da destinația prevăzută de lege.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Protecție și Pază

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. a) și ale art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată și modificată prin Legea nr. 28/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Protecție și Pază, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Gabriel Naghi
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 4 octombrie 2001.
Nr. 982.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Protecție și Pază

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Bunurile scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Protecție și Pază, pot fi valorificate în starea fizică în care se află sau ca materiale și piese rezultate în urma dezmembrării lor, astfel:

a) prin licitație;

b) prin valorificare directă fără organizare de licitație, în cazul în care producătorul sau alt ofertant acceptă schimbarea bunului cu altul nou având aceiași parametri sau în alte situații aprobate de directorul Serviciului de Protecție și Pază la propunerea prim-adjunctului directorului, șef al Statului Major, sau adjunctului directorului;

c) prin transmitere fără plată la alte instituții publice, în condițiile legii.

(2) Modalitatea de valorificare se aprobă de directorul Serviciului de Protecție și Pază la propunerea prim-adjunctului directorului, șef al Statului Major, sau adjunctului directorului.

Art. 2. — În sensul prezentului regulament, prin *bunuri* se înțelege produsele, echipamentele și orice alte obiecte, de orice fel și cu orice fel de descriere, cu excepția clădirilor și a terenurilor.

Art. 3. — Fac obiectul valorificării, potrivit prezentului regulament, bunurile scoase din funcțiune:

a) care au resursele de funcționare (ani, ore, km etc.) îndeplinite și care pentru refacerea resurselor necesită cheltuieli mai mari de 60% din valoarea de înlocuire;

b) care au resursele de funcționare (ani, ore, km etc.) neîndeplinite, dacă acestea nu mai sunt necesare instituției, dacă sunt excedentare sau dacă Serviciul de Protecție și Pază nu mai are dreptul să le folosească, dar care pot fi folosite în continuare de către alte persoane juridice sau fizice;

c) care nu au putut fi împrăpătate sau a căror păstrare în depozite ar duce la deprecierea sau stări periculoase de orice fel, stabilite prin analize și încercări în laboratoare și poligoane specializate, potrivit normelor care vor fi emise de ministere;

d) care au rezultat din dezmembrări.

Art. 4. — Bunurile care implică apărarea țării, ordinea publică și siguranța națională, de natura armamentului, tehnicii de luptă, mijloacelor și instalațiilor speciale, precum și cele care, datorită caracteristicilor specifice, nu pot fi folosite în mod curent în alte sectoare de activitate pot fi valorificate la intern sau extern prin agenții economici acreditați

în producția și comercializarea unor asemenea bunuri, pe baza prețurilor negociate între părți.

Art. 5. — Deșeurile rezultate în urma delaborărilor se pot valorifica prin agenți economici români producători de muniții, prin negocierea prețului.

Art. 6. — Bunurile aflate în administrarea Serviciului de Protecție și Pază, dezafectate de dotarea specific militară, precum și cele care pot fi folosite în mod curent în alte sectoare de activitate pot fi valorificate prin licitație publică deschisă cu strigare.

Art. 7. — (1) Pentru bunurile a căror valorificare a fost aprobată se interzice efectuarea oricăror lucrări ce necesită consum de manoperă și materiale din fondurile Serviciului de Protecție și Pază pentru schimbarea stării tehnice în care se aflau la data întocmirii proceselor-verbale de scoatere din funcțiune.

(2) Pentru bunurile propuse a fi valorificate nedezmembrate, precum și pentru materialele sau piesele rezultate în urma dezmembrării, al căror preț inițial de vânzare este de peste 10.000.000 lei, Serviciul de Protecție și Pază va publica anunțul de vânzare prin licitație într-o publicație cu circulație la nivel național, cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită pentru licitație.

(3) De asemenea, Serviciul de Protecție și Pază va afișa anunțul de vânzare prin licitație la sediul propriu, precum și la sediul autorității administrației publice locale în a cărei rază teritorială funcționează, cu 15 zile înainte de desfășurarea licitației.

(4) Pentru bunurile propuse a fi valorificate nedezmembrate, precum și pentru materialele sau piesele rezultate în urma dezmembrării, al căror preț inițial de vânzare este sub 10.000.000 lei, Serviciul de Protecție și Pază va face publică data stabilită pentru licitație numai prin afișarea anunțului la sediul propriu, precum și la sediul autorității administrației publice locale în a cărei rază teritorială funcționează, cu 15 zile înainte de desfășurarea licitației.

Art. 8. — Anunțul privind vânzarea prin licitație va conține următoarele informații:

a) denumirea și adresa organizatorului licitației, precum și locul unde pot fi văzute bunurile scoase din funcțiune sau, după caz, materialele și piesele care fac obiectul licitației;

b) adresa, data și ora ținerii licitației pentru vânzarea bunurilor, precum și datele de desfășurare a următoarelor licitații, în caz de neajudecare;

c) numărul de telefon sau de fax la care se pot obține informații despre bunurile ce fac obiectul licitației, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească eventualii achizitori pentru a fi admiși la licitație;

d) prețul de pornire a licitației;

e) cota de cheltuieli de participare la licitație;

f) cuantumul garanției de participare la licitație.

Art. 9. — La licitațiile pentru vânzarea bunurilor scoase din funcțiune sau, după caz, a materialelor ori pieselor rezultate în urma dezmembrării acestora poate participa orice persoană fizică sau juridică care prezintă până la data ținerii ședinței de licitație următoarele documente:

a) chitanța de achitare a cotei de cheltuieli de participare la licitație, eliberată de casieria Serviciului de Protecție și Pază;

b) copie de pe certificatul de înmatriculare la registrul comerțului și de pe codul fiscal pentru persoanele juridice române sau copie de pe actul de identitate pentru persoanele fizice;

c) dovada privind depunerea garanției de participare la licitație.

CAPITOLUL II

Evaluarea bunurilor

Art. 10. — Evaluarea bunurilor propuse pentru valorificare prin vânzare se face de către o comisie de evaluare numită prin ordin al directorului Serviciului de Protecție și Pază, compusă din 3—5 membri, din care în mod obligatoriu vor face parte un reprezentant al structurii financiare și alți specialiști cunoscători ai bunurilor care se vor valorifica.

Art. 11. — (1) Comisia de evaluare astfel constituită va întocmi un raport de evaluare a bunurilor care urmează să fie valorificate. Prețul inițial de vânzare și, după caz, prețurile diminuate vor fi aprobate de directorul Serviciului de Protecție și Pază, după ce au fost vizate pentru controlul financiar preventiv propriu.

(2) La evaluarea bunurilor se vor avea în vedere formula stabilită în normele metodologice aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Protecție și Pază în termen de 30 de zile de la data aprobării prezentului regulament, precum și prețul pieței pentru bunuri de același fel.

CAPITOLUL III

Organizarea și desfășurarea licitațiilor

Art. 12. — (1) Licitațiile se organizează de către Serviciul de Protecție și Pază prin ordin al directorului acestuia.

(2) Locul de desfășurare a licitației se va stabili în funcție de dispunerea structurilor gestionare ale bunurilor materiale și de cheltuielile ocazionate de această activitate.

Art. 13. — (1) Directorul Serviciului de Protecție și Pază, la propunerea prim-adjunctului directorului, șef al Statului Major, sau adjunctului directorului, după caz, numește prin ordin scris, cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii licitației, comisia de licitație formată din minimum 5 persoane, care trebuie să fie specialiști cu experiență profesională în domeniu și cu probitate morală.

(2) Nu pot face parte din comisia de licitație membrii comisiei de evaluare.

Art. 14. — Nu pot participa la licitație în calitate de cumpărător membrii comisiei de evaluare și ai comisiei de licitație și nici soțul (soția) ori rudele și afinii acestor membri până la gradul al treilea inclusiv.

Art. 15. — (1) Garanția de participare la licitație va fi stabilită de comisia de licitație, va reprezenta 5—10% din valoarea bunurilor și va fi depusă în contul Serviciului de Protecție și Pază ori va fi plătită la casieria acestuia cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data desfășurării licitației.

(2) Garanția de participare se returnează participanților care nu și-au adjudecat bunul material licitat.

Art. 16. — (1) Organizatorul licitației, prin comisia de licitație, întocmește următoarele documente:

a) caietul de sarcini;

b) fișa tehnică a bunului scos din funcțiune, pe baza celei întocmite de structura gestionară;

c) raportul de evaluare;

d) tabelul cuprinzând persoanele care participă la licitație, întocmit de comisia de licitație pe baza documentelor, a cotei de cheltuieli de participare și a garanției;

e) anunțul publicitar.

(2) Caietul de sarcini cuprinde:

a) obiectul licitației;

b) cantitatea oferită;

c) prețul de pornire a licitației, precum și valoarea salturilor de supralicitare;

d) modalitățile de plată;

e) termenul limită de prezentare de către licitatori a documentelor prevăzute la art. 9;

f) data și locul de desfășurare a licitației;

g) modul de desfășurare a licitației;

h) cuantumul garanției care trebuie să fie depusă de solicitanți pentru a fi admiși la licitație;

i) modelul de contract (ca anexă);

j) o declarație a licitatorului privind acceptarea modelului de contract;

k) clauze asigurătorii.

(3) Clauzele asigurătorii privesc:

a) pierderea garanției de participare la licitație, în cazul în care câștigătorul licitației renunță la cumpărarea bunului și refuză semnarea contractului de vânzare-cumpărare;

b) neadmiterea la licitație a persoanelor care nu prezintă toate documentele sau care prezintă documente incomplete;

c) alte condiții și precizări pe care comisia de licitație consideră că este necesar să le introducă.

Art. 17. — Caietul de sarcini și fișa tehnică se pun la dispoziție solicitanților, contra cost, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de desfășurarea licitației.

Art. 18. — Licitatorul are dreptul să examineze instrucțiunile, formularele, termenii și specificațiile din documentele licitației, iar în cazul în care are nevoie de lămuriri în legătură cu documentele prezentate, le solicită în scris organizatorului licitației. Organizatorul licitației răspunde în scris la toate solicitările primite, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de termenul limită de depunere a documentelor de către licitatori.

Art. 19. — (1) Organizatorul licitației poate aduce modificări documentelor licitației din proprie inițiativă sau ca urmare a solicitărilor licitatorilor.

(2) Modificările la documentele licitației vor fi notificate tuturor licitatorilor, prin telex sau fax, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de termenul limită de depunere a documentelor.

(3) Omiterea vreunei informații în documentele licitației sau prezentarea unor documente necorespunzătoare față de cele stabilite prin caietul de sarcini determină descalificarea licitatorului respectiv.

(4) Documentele licitației vor fi puse la dispoziție persoanelor juridice și fizice interesate, contra cost, sub forma unei cote de cheltuieli de participare la licitație. În această sumă se includ valoarea caietului de sarcini, precum și cheltuielile de organizare și desfășurare a licitației.

Art. 20. — Comisia de licitație va analiza documentele prezentate, cu două zile calendaristice înainte de data

desfășurării licitației, și va întocmi lista cuprinzând ofertanții acceptați, excluzându-i de la participare pe cei care nu au îndeplinit condițiile sau care nu au prezentat, în totalitate și la termenul stabilit, documentele cerute prin caietul de sarcini. Cu această ocazie comisia de licitație va verifica:

a) dosarele cu documentele licitației;

b) dacă publicitatea s-a făcut în mod corespunzător;

c) documentele privind calificarea participanților la licitație, cerute prin caietul de sarcini.

Art. 21. — Solicitanților care prezintă chitanțele de plată a garanției și a cotei de cheltuieli de participare la licitație li se va permite examinarea amănunțită a bunurilor materiale, fără punerea în funcțiune sau fără efectuarea probelor de rulaj (nu se admit consumuri de energie, de carburanți și lubrifianți sau piese de schimb și materiale).

Art. 22. — (1) Licitațiile se desfășoară sub conducerea comisiei de licitație. Ședința de licitație este condusă de președintele comisiei de licitație.

(2) În ziua și la ora stabilite pentru începerea licitației, în cazul în care sunt minimum 2 participanți, președintele comisiei de licitație anunță obiectul licitației, face prezența participanților și constată dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru desfășurarea acesteia. Președintele anunță prețul inițial de vânzare de la care pornește strigarea, cu precizarea salturilor de supralicitare stabilite de comisia de licitație.

(3) Participanții la licitație vor prezenta oferta de preț prin strigări. Oferta trebuie să respecte condițiile de salt precizate la deschiderea licitației. Președintele comisiei de licitație anunță cu glas tare și clar suma oferită de licitator.

(4) Dacă la a treia strigare a ultimei oferte nu se strigă o sumă mai mare, președintele comisiei de licitație anunță adjudecarea licitației în favoarea participantului care a oferit ultima sumă.

(5) Licitația se declară închisă după anunțarea verbală a câștigătorului de către președintele comisiei de licitație și după întocmirea procesului-verbal care se semnează de membrii comisiei de licitație și de participanții la licitație.

(6) Procesul-verbal al licitației, împreună cu documentele privind organizarea și desfășurarea acesteia, se arhivează la structura financiară timp de 15 ani, constituind baza legală a încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Art. 23. — (1) Participanții la licitație pot formula contestații în cazul în care consideră că nu s-au respectat dispozițiile legale și precizările din caietul de sarcini referitoare la organizarea și desfășurarea licitației.

(2) Contestațiile se depun la sediul organizatorului licitației în termen de două zile lucrătoare de la încheierea acesteia.

Art. 24. — Organizatorul licitației este obligat să soluționeze contestația în termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea acesteia și să comunice rezultatul în scris. În acest sens va fi numită o comisie formată din 2—4 membri, alții decât cei care fac parte din comisia de licitație.

Art. 25. — (1) În maximum 10 zile lucrătoare de la adjudecare sau de la soluționarea contestațiilor persoana căreia i s-a adjudecat bunul licitat este obligată să semneze contractul de vânzare-cumpărare și să achite prețul acestuia.

(2) Dacă persoana renunță la cumpărarea bunului sau dacă nu se prezintă în termen de 10 zile lucrătoare pentru

semnarea contractului de vânzare-cumpărare, pierde garanția depusă.

Art. 26. — (1) În cazul în care nu s-au prezentat minimum 2 participanți la licitație sau dacă nici un ofertant dintre cei prezenți nu a oferit cel puțin prețul de pornire, licitația se va repeta, încheindu-se un proces-verbal de constatare.

(2) Repetarea licitației se va face numai după trecerea a cel puțin 15 zile lucrătoare de la data precedentei licitații, iar noul preț de pornire diminuat va fi aprobat de directorul Serviciului de Protecție și Pază.

(3) În cazul în care nici de această dată nu se prezintă minimum 2 participanți și nu se oferă cel puțin prețul de pornire, licitația se va relua după cel puțin 15 zile lucrătoare, iar prețul va fi diminuat din nou, cu aprobarea directorului Serviciului de Protecție și Pază. Procentul de diminuare va fi stabilit prin ordin al directorului Serviciului de Protecție și Pază.

(4) În situația în care după a treia licitație nu a fost oferit cel puțin prețul de pornire a licitației, bunurile se vor valorifica conform prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată și modificată prin Legea nr. 28/2001, precum și ale art. 9 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale, aprobată prin Legea nr. 50/1999, cu modificările ulterioare.

(5) Procedurile de valorificare prin selecție de oferte sau prin negociere directă pot fi stabilite prin ordin al directorului Serviciului de Protecție și Pază.

Art. 27. — (1) Bunurile care nu au fost vândute prin licitație, selecție de oferte sau prin negociere directă, care nu au fost schimbate cu altele noi având aceiași parametri ori care nu au fost transmise fără plată altor instituții publice, în condițiile legii, pot fi valorificate nedezmembrete, cu aprobarea directorului Serviciului de Protecție și Pază, prin agenți economici care au ca obiect de activitate achiziționarea de materiale refofosibile.

(2) Prețul de valorificare se stabilește prin negociere directă, urmând ca acesta să se consemneze într-un proces-verbal de negociere.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 28. — Cota cheltuielilor de participare la licitație se determină astfel încât să nu depășească cheltuielile ocazionale de organizarea și desfășurarea licitației.

Art. 29. — Bunurile materiale de natura mijloacelor și/sau a instalațiilor speciale în legătură cu care ordonatorul principal de credite apreciază că prin procedura de valorificare se poate atinge metodele de muncă specifice Serviciului de Protecție și Pază nu fac obiectul valorificării.

Art. 30. — Sumele obținute în urma organizării licitațiilor de valorificare a bunurilor scoase din funcțiune vor fi reținute integral de Serviciul de Protecție și Pază și li se va da destinația prevăzută de lege.

★

RECTIFICARE

În Hotărârea Guvernului nr. 948/2001 pentru stabilirea nivelului reducerii prețului de cumpărare a semințelor de grâu din producția internă, provenite de la agenții economici autorizați, folosite în campania agricolă din toamna anului 2001, și pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea, utilizarea și controlul utilizării sumelor reprezentând reducerea prețului de cumpărare a semințelor de grâu folosite în campania agricolă din toamna anului 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 620 din 2 octombrie 2001, se face următoarea rectificare:

— în cuprinsul modelului Decontului justificativ, prevăzut în anexa nr. 1 la normele metodologice, precum și în cuprinsul modelului Situației centralizatoare, prevăzut în anexa nr. 2 la normele metodologice, în loc de „...conform Ordonanței Guvernului nr. ...” se va citi „...conform Hotărârii Guvernului nr. 948/2001”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro